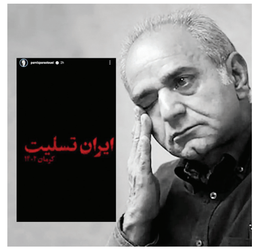

اکثریت علیه اقلیت داعشی

عملیات خون‌بار در کرمان که موجی از غم و احساسات میهن‌پرستانه در طیف‌های مختلف ایران ایجاد کرد، همزمان باعث افشای چهره واقعی یک اقلیت ترسناک از اپوزیسیون برای ملت شد

صیاد جلیل زاده
خبرنگار گروه فرهنگ

کسانی که به جهنم می روند، دو نوع جرم مرتکب شده‌اند؛ یک قسم از اعمال مجرمانه اصطلاحا اعمال جارحه است و یک قسم اعمال جانحه. کسانی که اعمال جارحه انجام داده‌اند تا ابد در جهنم نمی مانند اما دربدرد آنهایی که تا ابد در جهنم می مانند، استاد فرزانه حضرت آیت‌الله جوادی آملی می فرمایند: «مخلّدین در نار کسانی‌اند که به حدی برسند که (خِحْدُوا بِها وَاسْتَیْقَنَتْها أَنْفُسُهُم) یعنی این کار قلبِ لجوج که حق برای او روشن شد مع‌ذلک نپذیرفت، معجزات انبیا را دید و نپذیرفتند، براهین عقلی برایشان تثبیت شد ولی نپذیرفتند، بعد از روشن شدن حق حقیقت را نپذیرفتند (اهل لجاج و عناد بودند)، به تعبیر قرآن (وَنُقَلِّبُ بِه قَوماً لُدّاً)، اینها جزء انسان (اَلَدُّ الْخِصام)، و امثال ذلک بودند که بعد از تمام شدن حجت بالغه حق مع‌ذلک انکار کردند، اینها هستند که اهل خلودند و مخلّد در نار.»

شاید تلخ‌ترین خاطره‌ای که از اتفاقات سال ۱۴۰۱ برای ما باقی مانده، دوقطبی شدن شدیدی است که جامعه به خود دید. خون‌های زیادی ریخته شد و افراد متعددی رنج کشیدند. چه آنها که از گروه و دسته سیاسی ما بودند و چه دیگران، هرکس که جانش را از دست داد یا رنجی متحمل شد در یکی از دو قطب اصلی قرار گرفت و از دست رفتن جانش یا رنجی که دید، توسط عده‌ای از افراد گروه مقابل یا پرونده‌ای از رفتار خشن و شادمانی همراه بود. این هولناک‌ترین صحنه‌ای است که یک جامعه بشری می‌تواند به خودش ببیند. همزمان با این رویدادها حضور تلخ مثلی فوتبال ایران در جام جهانی قطر رقم خورد و عده‌ای صدا بلند کردند و بازیکنان تیم را شماتت می‌کردند که چرا سرود ملی را خواندید؟ بعد درجه وقاحت لجوجانه‌ای که قضا را آکنده بود تا شادی خیابانی بابت باخت ایران از تیم‌های آمریکا و انگلیس بالاتر درآید. احتیاج به موشکافی جامعه‌شناختی عجیبی وجود ندارد برای اینکه علت این وضع رابه لجاجت بخشی از جامعه ربط بدهیم. تفکیک خود-خوانده‌ای که آنها را بین جمهوری اسلامی و کشور ایران قائل شده بودند این اجازه را به آنان می‌داد که حتی علیه منافع عمومی ایران، به بهانه مخالفت با جمهوری اسلامی رفتار کنند. جایی که می‌توانستند یک جنایت واضح را انکار کنند و اساسا وقتی آن را زیرسوال ببرند، چنین می‌کردند. اما اگر خبر وقوع آن جنایت قابل انکار نبود، مثل حادثه تروریستی حرم شاهچراغ، می‌گفتند کار خودشان است، یعنی کار حکومت بوده و نهایتا جایی که حتی این توجیه هم ممکن نبود، مثل قتل وحشیانه شهید آرمان علی ودی، هنوز عده‌ای باقی مانده بودند که از رو نمی‌رفتند و به چیزی اعتراف نمی‌کردند و می‌گفتند حق‌شان بود که به آنها چنین شود. اینکه چه رویدادهایی درطول زمان کار را به اینجا کشاندند تحلیل مستوفایی می‌طلبد و از زاویه‌های مختلف، به آن بسیار پرداخته‌اند اما آن وضعیت به هر دلیل که پیش آمد، می‌شد درباره‌اش تحلیل و راه‌حل یابی عاجلی با توجه به مفهوم «مارپیچ سکوت» داشت. آن لجبازی عمومی که صحبتش شد، فقط در گفتار و رفتار لجوج‌ترین جماعت یا به اصطلاح ترین‌های حامی جنایت نبود پیدا نمی‌کرد، آنچه اهمیت اصلی تر داشت و به چنین دیوانه‌هایی جرات و اعتماد به‌نفس می‌داد تا اینچنین بی‌پروا رفتار کنند، رفتار جماعت بزرگ‌تری بود که به آنها می‌گوییم ساکتان لجوج. افراد زیادی که نه‌تنها به زبان، بلکه در دل هم به هیچ‌وجه نمی‌توانستند آنچه در شاهچراغ رخ داد، آنچه در جاده کرج دیده

بازخوانی واکنش چهره‌های مشهور به جنایت تروریستی کرمان

سوگواران سوگوار کرمان

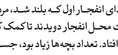

عاطفه جعفری
خبرنگار گروه فرهنگ

«صدای انفجار را دل کـه بلند شد، مردم به جای اینکه فـرار کنند، به سمت محل انفجار دویدند تا کمک کنند و همان موقع انفجار دوم اتفاق افتاد. تعداد به چه‌ها زیاد بود، جسم کوچک شان توان مقابله با ساچمه های این بمب‌ها را نداشت...» این بخشی از واقعه هولناک عصر چهارشنبه ۱۳ دی ماه ۱۴۰۲ است. حوالی ساعت سه بعدازظهر، در مسیر گلزار شهدای کرمان که از چند روز قبل سالروز شهادت حاج قاسم سلیمانی، پر رفت و آمد شده بود، دو انفجار رخ می‌دهد. ۸۹ نفر از هموطنان به شهادت رسیدند و قریب به ۲۹۸ نفر مجروح شدند. با انتشار خبرهای این جنایت تروریستی، واکنش‌های کاربران فضای مجازی سریعا بیشتری گرفت و پیام‌های همدردی بسیار با داغ‌دیدگان کرمانی در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد، اما این بار دو اتفاق مهم در حال رخ دادن بود؛ یکی مربوط به جنس مواجهه اکثریت هنرمندان و چهره‌های مشهور هنری و ورزشی با این اتفاق بود. در یک سال اخیر عمده چهره‌های هنری از واکنش به وقایع ملمی مهمی در صفحات خود پرهیز داشتند، اما این بار در همدردی با مردم عزادار کرمان، موج گسترده‌ای از پیام‌های تسلیت را شاهد بودیم.

اتفاق دوم، نوع مواجهه جامعه هنری و کاربران فضای مجازی نسبت به اظهارات شعف علی کریمی فوتبالیست قدیمی بود. کریمی که از سال گذشته در خارج کشور زندگی می‌کند، با نهایت گستاخی در شبکه اجتماعی ایکس به شهدا و مجروحان حادثه کرمان توهین کرد. جماعت با به اصطلاح ترین‌های حامی جنایت نبود پیدا نمی‌کرد، آنچه اهمیت اصلی تر داشت و به چنین دیوانه‌هایی جرات و اعتماد به‌نفس می‌داد تا اینچنین بی‌پروا رفتار کنند، رفتار جماعت بزرگ‌تری بود که به آنها می‌گوییم ساکتان لجوج. افراد زیادی که نه‌تنها به زبان، بلکه در دل هم به هیچ‌وجه نمی‌توانستند آنچه در شاهچراغ رخ داد، آنچه در جاده کرج دیده

ادامه در صفحه ۱۳

شنبه ۱۶ دی ۱۴۰۲
۱۵ صفحه
شماره ۴۰۵۰
WWW.FDN.IR
FARHIKHTEGANDAILY

واکنش به علی کریمی: خوش‌رقصی با غم مردم

اظهارات سخیف علی کریمی درخصوص جنایت تروریستی کرمان، محملی برای باخوانی روند. اضمحلال این چهره ورزشی بود. محمد قوچانی، فعال رسانه‌ای اصلاح‌طلب درخصوص اظهارات کریمی نوشت: «این سقوط انسانیت است که در سوگ هم میهنت کنار قاتل باشی.» رضا امیرخانی، نویسنده و منتقد ادبی هم به اظهارات توهین‌آمیز علی کریمی واکنش نشان داد و نوشت: «هر روز پرت‌تر از دیروز کاش محفلی که تلاش کرد او را از ایران خارج کند، گردن بگیرد. علی کریمی می‌توانست ایران بماند و این جور مفتضح نباشد.» مجید تفرشی، پژوهشگر تاریخ هم در توییتی نوشت: «بیش از اینها بودند ورزشکارانی که به صف دشمنان مردم ایران پیوسته‌اند ولی هیچ‌کس به اندازه علی کریمی به این درجه از فقدان شعور و شرف و افراط در وقاحت سقوط نکرده بودند که در کشته شدن مردمان بی‌گناه کشورش توسط عمله رژیم بچه‌کش لبخند ابراز شعف کند.» اگرچه این اظهارات علی کریمی توهین‌آمیز تعبیر می‌شود، اما تفکر اقلیتی را نمایندگی می‌کند که از زبان یک فوتبالیست بازنشسته به‌صورتی عریان خودش را در رسانه به عموم عرضه می‌کند. اشکان خطیبی، بازیگری که از سال گذشته به خارج از ایران رفته است هم با همین نگاه توهین‌آمیز علی کریمی، عبارتی نارو! برای کشته شدگان جنایت تروریستی کرمان به‌کار برد و شهیدان و مجروحان این حادثه قربانیان یک حمله تروریستی حرف می‌زنند، خودبه‌خود از دایره تاثیرگذاری عام روی طیف متوسط هم خارج می‌شوند و ارشمان صرفا روی کسانی باقی می‌ماند که دنبال میدانی برای لجبازی ابدی می‌گردند و به نتیجه هم فکر نمی‌کنند. این افراد که عموما توانسته‌اند اختلالات روحی و روانی‌شان را به بهانه التهابات ۱۴۰۱ در قالب و پوسته سیاسی فرو بپرند و از این طریق برای تخلیه آنها همصدا پیدا کنند، افراد آنرمال جامعه هستند که هر جامعه‌ای برای سامان داشتن لازم است دفع‌شان کند. غیر از هر نوع اقدام فرهنگی که بایسته است برای مهار این دشنام‌گویی‌های لجوجانه و بی‌منطق صورت گیرد، لازم است محافل حقوقی کشور هم برای برخورد با امثال کریمی و خطیبی که در خارج از کشور حامی یک حرکت تروریستی واضح بوده‌اند، اقدامی انجام دهند. از طرفی باید تلاش کرد تا حد امکان جامعه مجددا در دام قطبی‌سازی‌های خطرناک نیفتد و چیزی نتواند این موج لجاجت را دوباره بلند کند.

پیام تسلیتی برای همه مردم ایران

در یک سال گذشته وقایع تلخ و شیرین بسیاری بر مردم ایران گذشت و اگر هنرمندی نسبت به یک اتفاق ملی مبهمی واکنش نشان می داد، با همچمه سایبری ها مواجه می شد. در فضای مجازی بستری برای واکنش‌های طبیعی چهره‌های مشهور فراهم نبود و عمدتا برای پرهیز از خشونت کلامی، چیزی نمی گفتند. حتی در نمونه متاخر جنایت تروریستی که ۲۲ مردادماه امسال در شاهچراغ رخ داد و جمعی از هموطنان شیرازی به شهادت رسیدند، این انتظار بود که جامعه هنری و ورزشی به شدت این جنایت را محکوم کنند اما این اتفاق نیفتاد. در روزهای گذشته در جنایت تروریستی کرمان، تعداد بیشتری از اهالی هنر در صفحات شخصی‌شان با هشتگ تسلیت، صفحه مشکی، ایران تسلیت و کرمان تسلیت، واکنش نشان دادند. منیژه حکمت، رسول صدرعاملی، همایون اسعدیان، مریم برلعلمی، آزیتا موگویی، سیدمحمود رضوی، محمد حسین مهدویان، محمدمهدی عسگرپور، سیدمازیار هاشمی، محمد شایسته، مازیار میری، سیدضیا میرکریمی، کریم امینی، مهران احمدی، مازیار لرستانی، پرویز پرستویی، امین حیایی، حبیب رضایی، امیر آقایی، حامد بهداد، مجید مظفری، رضا کیانیان، فرهاد قائمیان، محمدرضا گلزار، تینا پاکروان، احترام پورمند، مجید واشقانی، سپند امیرسلیمانی، نیکی مظفری، سحر دولتشاهی، ژاله صامتی، پردیس پورحایدینی، سعید روستایی، ویشکا آسایش، سینا مهراد، بهاره افشاری، گلاره عباسی، امیرحسین رستمی، میترا رفیع، پرستو گلستانی، حسین کیانی، محمدرضا ماکلی، رامین راستاد، علیرضا نوربایی، افشین هاشمی، هوتن شکیبا، بهرام افشاری، هادی کاظمی، هومن حاجی عبدالله‌ی، محسن کیایی، نیما شعبان‌نژاد، امیر جدیدی، کوروش سلیمانی، میلاد کی مرام، مجید صالحی، حسین سلیمانی، بهرنگ علیزی، حمید گودرزی، مینا وحید، فریبا نادری، محمد بحرانی، محیا دهقانی، هنگامه فاضیانی، شبنم مقدمی، نعیمه نظام دوست، الهام پاوه‌نژاد، آزاده صمدی، سرگل طهماسبی، ستایش موسوی، مونا کرمی، نازنین بیاتی، هلیا امامی، نژلان پروانه و محمدرضا مقدسیان کارشناس و منتقد سینما، مجریان و تهیه‌کنندگان برنامه های تلویزیونی همچون بهروز رضوی، عبدالرضا امیرآحمدی، رضا رشیدپور، مژده لواسانی، فرزاد حسنی، داریوش فرضیایی، احسان علیخانی و علی ضیا از جمله این هنرمندان بودند.

برخی دیگر از هنرمندان هم علاوه بر ابراز پیام‌هایی را نوشتند. شبنم مقدمی بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون با انتشار پیامی نوشت: «تسلیت به مردم نازنین کرمان، تسلیت به تمام ایران. لعنت خدا بر دل سیاه آنان که مرگ می آفرینند». حسین سلیمانی، بازیگر سینما و تلویزیون هم نوشت: «اون ژاپنیزز این از زلسترن. کرمان عزیز تسلیت.» و حامد بهداد رفتار فضاگردانی او به قدری زننده بود که هنرمندان و پیکسوت‌های فوتبال هم به اظهارات او واکنش نشان دادند. آنچه علی کریمی در نوییشتر منتشر کرده است تفکر اقلیتی را نمایندگی می‌کند که در ادعای احترام به مردم ایران هم و جنجال زیادی دارند اما برخلاف مدعاهایشان در احترام به دیگری، عاری از هرگونه تحمل صدای دیگری بوده و به آنها توهین می‌کند. در گزارش پیش رو این اتفاق مهم را بازخوانی می‌کنیم.

ادامه در صفحه ۱۳

شنبه ۱۶ دی ۱۴۰۲
۱۵ صفحه
شماره ۴۰۵۰
WWW.FDN.IR
FARHIKHTEGANDAILY

به خودت لایی انداختی!

هومن جعفری
خبرنگار

۱ من به سلیقه آدم‌ها کاری ندارم. یکی این ورزی است و دیگری آن ورزی! عین فوتبال! یکی استقلالی است و یکی پرسپولیسی. یکی سپاهانی است و یکی تراکتوری. یکی زنالی است و یکی بارسایی. سلیقه آدم‌ها دست خودشان است. فرق آدم‌ها در تیم‌شان نیست، در شخصیت‌شان است. آدم با اصل‌ونسب و شخصیت، رفتارش را با رنگ تیمش هماهنگ نمی‌کند بلکه با رنگ قلبش و با گرمای خونش تنظیم می‌کند. از همین‌روست که اکثر وقت‌ها، بیش از اینکه ببینم آدم‌ها طرفدار چه رنگ و تیم و حزب و دسته و گروهی هستند، به اینه نگاه می‌کنم که موقع دشمنی و دوستی، به وقت خشم و پاس یا عزایا و شادی، چگونه رفتار می‌کنند.

۲ آنچه در کرمان رخ داد، صد البته که تلخ بود. فاجع از اینکه شما طرفدار حاج قاسم یا جمهوری اسلامی باشید یا منتقد یا دشمن، موضع‌گیری‌تان نباید برمبنای سیاست که باید برمبنای انسانیت و ارزش‌هایش اتخاذ شود. جنایت و ظلم قابل تفهم‌پوشی نیست. ریختن خون کودکان و زنان و مردان غیرمسلحی که به آزار کسی نمی‌رفتند، نه‌تنها توجیهی ندارد بلکه دفاع هم ندارد. ما همه اعضای یک کشوریم. شاید ماندن همدیگر فکر نکنیم اما زندگی کردن ما زیر یک سقف است، سقف آبی آسمان ایران. حتی اگر دود مازوت گرفته باشد. کودکی که در کرمان جان داد، می‌توانست همکلاسی فرزند شما هم باشیم. سکوت دربازه این جنایت جایز نیست، با هر سلیقه و هر نگرشی، مرز و بوم کشور و مردم سرزمین‌مان برای ما همیشت دارد. هر کسی که بخواهد کوچک‌ترین آسیبی به این خاک، به این مرز و بوم یا به هموطنان من بزند من در مقابل آنها می‌ایستم. هرکس از شهادت هموطن من احساس خوشحالی کند، هموطن من نیست، ما با هر نگاه، هر سلیقه و هر گرایشی، در نقاطی مشترک هستیم در این نقاط با کسی شوخی نداریم.»

افشین علاء، شاعر با سرودن شعری به توییت علی کریمی واکنش نشان داد و در بخشی از این شاعر آمده است:

«غذای نذری و شربت؟ چه گفت مردک پست؟
گدای اجنبی افسار خود چگونه گسست؟

۳

زبان الکن این لات، از چه لال نشد؟
میان دست پلیدش قلم چرا نشکست؟

دهن‌کجی به شهیدان و ادعای شعور؟
مجیزگویی خصم و به خلق، ضربت شست؟

کسی که نان سگ‌ای می‌خورد چه می‌فهمد؟
غذا و شربت نذری نشانه‌ی شرف است

حرام‌خوار چه داند که شد به کام شهید
نه نان و شربت نذری، که می ز جام الست»

محمد حسین پوناقر هم به توییت علی کریمی واکنش نشان داد و نوشت: «حتی نمی‌شود در برابر این حجم از خیری دروغگی احساس تاسف کرد آقای «وطن_فروش.»

باتلاق در جزیره سلبریتی‌ها

مریم فضائلی
خبرنگار

جفری اداوار اپستین، سرمایه‌دار سرشناس آمریکایی، چهار سال پیش در حالی که منتظر محاکمه بود، در زندان خودکشی کرد. او به دلالی و سوءاستفاده جنسی از دختران نابالغ در دادگاه بدوی متهم شده بود. گفته می‌شود او شبکه گسترده‌ای از دختران زیر سن قانونی برای رابطه جنسی با به جزیره خود بوده و در اختیار افراد بلندپایه و چهره‌های مشهور قرار می‌داد. البته او هیچ‌گاه این اتهامات را نپذیرفت اما بعد از حدود چهارسال از مرگ اپستین، صدها صفحه از اسناد دادگاه مربوط به شکایت از جفری اپستین، از سوی یک قاضی فدرال آمریکایی منتشر شده است. این اسناد شامل ده‌ها نام می‌شود که از پرونده شکایت علیه گیلن ماکسول خارج شده‌اند. ماکسول سال گذشته به اتهام قاچاق جنسی، همدستی و کمک به اپستین در سوءاستفاده جنسی از دختران نوجوان، به ۲۰ سال زندان محکوم شد و در حال حاضر در زندان به‌سرمی‌برد.

پیش‌تر اسامی بسیاری از همدستان و کسانی که در حلقه درونی اپستین بودند از اسناد دادگاه حذف شده بود. لورتا پرسکا، قاضی نیویورک ماه گذشته حکم داده بود که این اسناد می‌توانند از حالت محرمانه خارج شوند و گفت هیچ توجیه قانونی برای محرمانه نگه داشتن آنها وجود ندارد. ده‌ها زن، اپستین را متهم کرده‌اند که آنها را مجبور به ارائه خدمات جنسی به او و مهمانانش در جزیره خصوصی او در کارائیب و خانه‌هایش در نیویورک، فلوریدا و نیومکزیکو کرده است. این سوابق نشان می‌دهند که چگونه اپستین با شخصیت‌های مشهور و قدرتمند از جمله بانک‌داران، افراد سلطنتی و افراد مشهور آشنا می‌شد. در ادامه به برخی افرادی که نام‌شان در این اسناد دیده می‌شود، اشاره شده است.

آندرو آلبرت، عضو خاندان سلطنتی انگلیس

آندرو آلبرت که پرونده‌های قبلی در این زمینه دارد، بار دیگر اسمش ورد زبان‌ها شده است. اسنادی که به‌ازگیری افشا شد، اتهامات تجاوز جنسی علیه خاندان سلطنتی انگلیس را فاش کرد. یوهانا شوبرگ، که یکی از زنان بسیاری است که اپستین را به آزار جنسی متهم کرده، گفته است اندرو در سال ۲۰۰۱ در خانه اپستین در منهتن به او تعرض جنسی کرد.

آلن درشوویتز، پروفسور حقوق دانشگاه هاروارد

این نویسنده، وکیل، حقوقدان و استاد دانشگاه هاروارد به دلیل کارش در حوزه حقوق کیفری آمریکا مشهور است. اسنادی که از این وکیل منتشر شده است، مبنی بر اتهاماتی است که از سوی یک زن ناشناس به او وارد شده است. این زن گفت زمانی که زیر سن قانونی بود، اپستین از او خواسته بود که با درشوویتز رابطه جنسی داشته باشد. براساس اسناد، درشوویتز نقش مهمی در مذاکره بر سر توافقی داشت که مصونیت از تعقیب قضایی فدرال در ناحیه جنوبی فلوریدا را برای اپستین، بلکه برای هر همدست او، فراهم کرد.

ژان لوک برونل، مدل فرانسوی

لوک برونل، مدیر ۷۴ ساله آژانس مدل‌یابی فرانسوی، حدود پنج سال پیش، به علت کودک‌آزاری، تجاوز، آزار جنسی و قاچاق انسان بازداشت شده بود. او در انتظار محاکمه به اتهام تجاوز به دختران زیر سن قانونی بود که در سال ۲۰۲۲ در زندان پاریس خودکشی کرد. این اسناد نشان می‌دهند که برونل از دختران زیر سن قانونی با پیشنهاد شغل مدلینگ بهره‌کشی می‌کرد و سپس آنها را به آمریکا منتقل کرده و در اختیار اپستین قرار می‌داد.

دیوید کاپرفیلد، جادوگر آمریکایی

یک زن شهادت داده است که دیوید کاپرفیلد، تردست آمریکایی را در یکی از خانه‌های اپستین ملاقات کرده است. او افزود که کاپرفیلد از دوستان اپستین بوده است.

بیل کلینتون، رئیس‌جمهور سابق آمریکا

در اسناد دادگاه به بیل کلینتون، چهل و دومین رئیس جمهور ایالات‌متحده آمریکا نیز اشاره شده است. یک شاهد در این رابطه گفته که از اپستین شنیده بود کلینتون به دختران جوان تمایل دارد. این شاهد همچنین اشاره کرده است اپستین و کلینتون روابط نزدیکی داشتند.

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور سابق آمریکا

نام دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور سابق آمریکا نیز در اسناد ذکر شده، اما او جزء متهمان نیست. شبورگ به اتفاقی در سال ۲۰۰۱ اشاره کرد که همراه با اپستین، گیفر و چند نفر دیگر با هواپیما به پام بیچ در فلوریدا می‌رفتند. وقتی هواپیما به دلیل طوفان نتوانست در نیویورک فرود بیاید، مجبور شدند در آتلانتیک جنوبی فرود بیایند و به یکی از کازینوهای ترامپ بروند. اپستین اسناد تنها اشاره شده است که اپستین به همراه نامزدش و یک دختر زیر سن قانونی با پیشنهاد شغل مدلینگ بهره‌کشی می‌کرد و سپس آنها را به آمریکا منتقل کرده و در اختیار اپستین قرار می‌داد.

استیون هاوکینگ، فیزیکدان

نام استیون هاوکینگ، فیزیکدان معروف در ایمیلی که اپستین در ژانویه ۲۰۱۵ برای ماکسول ارسال کرده بود، ذکر شده است. در این ایمیل، اپستین به ماکسول گفته بود که برای هر یک از دوستان، خانواده و آشنایان یکی از دختران زیر سن قانونی که جزء شاهدان بودند، مبلغی در نظر بگیرد تا آنها اظهارات این شاهد علیه ماکسول را خنثی کنند.

مایکل جکسون، خواننده

یکی از شاهدان می‌گوید که مایکل جکسون، خواننده معروف آمریکایی را در اقامتگاه اپستین دیده بود. این شاهد گفته است که از او برای معاشرت غیرمشروع با این خواننده درخواست شده بود. انتظار می‌رود که به مرور زمان اسامی بیشتری از افراد شناخته شده از این لیست خارج شود.

ادامه از صفحه ۱۲